

nefte og derved foraarsages Beskædigelser, som fødre længere Tids Cuur og Pleie.

Man har troet at maatte indskrænke Nødtigheden til frit Lægetilsyn og fri Medicin til dem, der ere anviste Qvarteer i Statens Bygninger, da man ikke er istand til at kunne oversee, hvorvidt man med det indskrænkede Lægepersonale vil kunne yde de affides Boende det fornødne Lægetilsyn.

ad §§ 10 og 13.

For de af Hærens Underofficerer, der ere tildeelte Hæderstegn for 8 og 16 Aars dabelfri Tjeneste, er der ved Lønningsloven bestemt et aarligt Tillæg af respective 30 og 48 Rd. Dette Tillæg kunde passende træde istedetfor det nuværende Alderstillaag for Marinens Underofficerer, dog saaledes, at det kun tilstaaes for dabelfri Tjeneste men uden noget særligt Hæderstegn, idet man har fundet det rettest at foreslaae det ved Rgl. aabent Brev af 29de Januar 1801 indstiftede Hæderstegn for 25 Aars god Tjeneste bibeholdt som en Institution, der nyder megen Anseelse og Kjærlighed blandt Mandskabet, dog saaledes, at den dermed forbundne aarlige Gave af 10 Rd. bortfalder for Underofficerer og Officierer. Ved at tildele Underofficerer og de med dem Tilgættede ovennævnte Tillæg for dabelfri Tjeneste, vindes den Fordeel for dem, at medens det nuværende Alderstillaag kun regnes fra Oprykning i hver enkelt Klasse, vil bemeldte Tillæg blive regnet fra den Paagældendes Fremmelse til Underofficerer.

ad § 11.

Officierterne ere søgt stillede saa nær som muligt paa lige Fod med Hærens Officierer, ligesom det imidlertid er anseet rigtigt at foreslaae et mindre Alderstillaag for de høieste Lønninger end der er givet Hærens Rustmester og Probeermester, fordi Begyndelseslønningerne ellers vilde blive endeel mindre end de nu bestemte, saaledes har man ogsaa troet det ønskeligt for de lavere Stillede af denne Klasse Embedsmænd, der paa Grund af deres forskjellige Tjenestestilling ikke som i Hæren kunne deles under Et i 4 Aldersklasser, at de kunne opnaae et Tillæg efterat have staaet en vis Tid i Stillingen, og man har derfor for samtlige Offi-

cianter foreslaaet et Tillæg af 100 Rd. for hvert af de to første 5 Aar, som de have været i deres Embede.

Ved Officierternes Indordning under forskjellige Lønningsklasser er der fremstaaet nogle, dog ikke væsentlige Forandringer i det nu Bestaaende. Saaledes er Mesteren i Maskinværkstedet sat i samme Klasse som Constructeuren og Skibbygmesteren, medens de øvrige Maskinmestere ere deelte i 2 Classer istedetfor som nu i 3 og stillede lige med Værftets andre Mestere, hvorved deres Vilkaar ville blive omtrent uforandrede. Mellem Lønningerne for 1ste og 2den Skibbygmester er der nu en Forskel af ca. 100 Rd.; da imidlertid Størrelsen af det Arbejde og Vigtigheden af de Forretninger, der paaligge disse Mænd, er omtrent lige, ere de foreslaaede at stilles i samme Lønningsklasse. Forskjellen i Lønning vil da indtræde ved Opnaaelsen af det efter Tjenestetiden som Mester foreslaaede Lønningstillæg. Skipperne og Søtoihuuslieutenanterne ere satte noget høiere end hidtil og stillede lige med de ringere lønnede Mestere, med hvem de, med Hensyn til Betydningen af deres Stilling, kunne sammenlignes.

Lønningen for Undermestrene er sat noget høiere end for de nuværende Mestersvende, idet denne Klasse, som under § 4 omtalt, er foreslaaet deelt i 2 Classer, nemlig Undermestere og Mestersvende, for hvilken sidste Klasse Lønningen derimod er sat noget lavere. Den høiere Lønning for Undermestrene i Smedien, Skibbygningsværkstedet og Maskinværkstedet er begrundet i den længere Arbejdstid i disse Værksteder.

Officerer og andre Embeds- og Bestillingsmænd.

ad § 14.

Officerernes Lønning er foreslaaet fastsat aldeles i Overensstemmelse med hvad der ved Lov af 6te Juli er vedtaget for Hærens Officerer; herved vil den Lønning, der ved Lov af 21de Juni 1856 om Landgagte for Søetatens Officerescorps er vedtaget, for Lieutenantsklassen blive noget forringet, medens derimod Lønningen for Commandeursklassen forøges, hvilket man anseer hensigtsmæssigt. Da Marinen, ifølge det